

Arrest

**nr. 334 743 van 22 oktober 2025
in de zaak RvV X / XI**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. JACOBS
Kroonlaan 88
1050 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 5 juni 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 mei 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 juli 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 september 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij en haar advocaat F. JACOBS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 19 december 2023 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 28 december 2023.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 5 februari 2024 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Bij het CGVS werd verzoeker gehoord op 28 maart 2025.

1.3. Op 22 mei 2025 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing 'niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat). Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, werd op 23 mei 2025 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Palestijnse moslim van Arabische afkomst. U bent geboren te Khan Yunis (Gaza). Daar woonde u tot uw vertrek uit Gaza.

U verliet Gaza op 3 augustus 2023. U reisde via Egypte en Turkije, waar u een maand bleef. U probeerde verschillende malen vruchteloos naar Griekenland te reizen, waarbij u geslagen werd door de Turkse of Griekse politie. Vervolgens trok u naar Griekenland, waar u op 7 september 2023 aankwam op het eiland Kos. Op 4 oktober 2023 diende u in Griekenland een verzoek om internationale bescherming in. U werd in het opvangcentrum eens geslagen door de Griekse politie toen zij tussenkwamen in een ruzie tussen vluchtelingen waar u niets mee te maken had. Op 16 oktober 2023 werd u de vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland. Daarna werd u gedwongen uit het opvangcentrum van Kos te vertrekken.

Na het toekennen van de internationale bescherming bleef u op Kos tot 3 november 2023. Op Kos sliep u twee nachten op straat. Hierna verbleef u in de stad Kos en kon u in een kerkgebouw slapen. U werkte drie keer een dag als schilder. Vervolgens woonde u een maand op Kreta. Op Kreta leefde u de eerste twee dagen op straat. Hierna vond u werk in de olijvenpluk, waar u in totaal 14 dagen werkte. U huurde samen met twee andere mannen een kamer. Enkele dagen voor uw vertrek uit Kreta vertelde uw baas u dat er geen werk meer was. Rond 1 december reisde u opnieuw naar Kos om uw Griekse verblijfsvergunning op te halen. U vertrok onmiddellijk naar Thessaloniki om daar uw Grieks vluchtelingenpaspoort in ontvangst te nemen. Het kantoor was echter gesloten, dus u wachtte enkele dagen in Athene en ging vervolgens opnieuw naar Thessaloniki voor uw paspoort. U bleef niet in Thessaloniki maar reisde terug naar Athene. Daar heeft u nog tien of twaalf dagen verbleven, alvorens Griekenland te verlaten. In Athene leefde u opnieuw op straat. U kon slechts tweemaal een nacht bij een vriend logeren. U werkte nog twee dagen bij het in- en uitladen van containers.

Op 19 december 2023 verliet u Griekenland. U reisde per vliegtuig naar België. Op 28 december 2023 diende u in België een verzoek om internationale bescherming in.

U vond geen stabiliteit in Griekenland. U kon niet op een sociaal assistent rekenen om u wegwijs te maken in de samenleving. U had moeilijkheden om werk en huisvesting te vinden in Griekenland. U vreest bovendien geen kans te krijgen om de Griekse taal te leren. U stelt nog dat er in Griekenland veel Arabieren zijn die in drugs handelen, waardoor het leven daar niet stabiel is.

Verder heeft u gezondheidsproblemen. U onderging in 2015 een operatie aan uw dijbeen, waarbij men een platinum plaat in uw bot plaatste. In 2018 werd die er uit gehaald. Sindsdien heeft u een gezwel in uw been. Het is niet duidelijk of dat gezwel goedaardig dan wel kwaadaardig is. Bovendien is uw ene been korter dan het andere omdat er bij de tweede operatie een stuk bot werd weggenomen. U vond voor deze medische problemen geen hulp in Griekenland.

Daarnaast is uw psychische staat niet goed. Door de oorlog in Gaza maakt u zich veel zorgen over uw familie. U moest ook de moeilijke reis naar Griekenland nog verwerken. Bovendien voelde u zich in Griekenland waardeloos omdat niemand iets om u gaf. U heeft last van een verstoorde slaap. U vond voor deze psychische problemen geen hulp in Griekenland. Sinds eind november 2024 ongeveer gaat het al een stuk beter met u.

Ter staving van uw verzoek legt u de volgende documenten voor (allen kopieën tenzij anders aangegeven): Griekse verblijfsvergunning (origineel gezien); Grieks vluchtelingenpaspoort (origineel gezien); Palestijns paspoort; Palestijnse identiteitskaart; geboortecertificaat; UNRWA family registration card en family record; identiteitskaart van uw vader en moeder; schooldiploma; 9 foto's van de levensomstandigheden van uw familie in Gaza; arbeidscontract uit België (origineel); Griekse documenten in verband met uw verblijfsvergunning, AMKA en AFM; schooldocumenten uit Gaza; een screenshot van een chat met een naaste van de persoon waarbij u uw Palestijns paspoort in Turkije achterliet; medische documenten uit Gaza; een brief in verband met een radiologisch onderzoek in België; een psychologisch attest d.d. 3 juli 2024.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet niettegenstaande u verschillende documenten overhandigt inzake uw medische en psychische problematieken, worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Uit deze medische documenten blijkt immers niet dat u – door uw somatische en psychische problemen – niet in staat zou zijn om op volwaardige wijze deel te nemen aan onderhavige procedure. Bovendien maakte u voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), wanneer u in het kader van het onderzoek naar bijzondere procedurele noden gevraagd werd naar elementen of omstandigheden die het vertellen van uw relaas kunnen bemoeilijken, geen gewag van mogelijke problemen om het onderhoud te voltooien (Vragenlijst “bijzondere procedurele noden” DVZ). Bij de DVZ stelde u, behalve het feit dat uw ene been korter is dan het andere, geen andere medische of psychologische problemen te hebben (Bijkomende vragen M-status Griekenland). Voor het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) gaf u bij de start van uw onderhoud expliciet aan dat het goed met u gaat en dat u uw verklaringen kon afleggen (CGVS, p. 2). Tijdens dit onderhoud bleek u daarenboven in staat om uw relaas uiteen te zetten en u gaf geen blijk van mogelijke problemen om het onderhoud te voltooien.

Verder dient nog opgemerkt te worden dat waar het psychologisch attest d.d. 3 juli 2024 op dat moment sprak van depressieve symptomen en symptomen van posttraumatische stressstoornis, er geen sprake is

van elementen die u beletten op volwaardige wijze deel te nemen aan de asielprocedure. Bovendien is dit attest reeds bijna een jaar oud en mocht het CGVS tot op heden, hoewel u aangeeft nog steeds in behandeling te zijn (CGVS, p. 18), geen recentere attest ontvangen. Daar komt nog bij dat u stelt dat u zich sinds vier maanden voor het persoonlijk onderhoud beter bent gaan voelen (CGVS p. 17).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn (Eurodac Marked Hit; blauwe map stuk 1; CGVS p. 6-7), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist (CGVS p. 6-7).

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een “bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid” moet worden bereikt, wat slechts het geval is “wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop

onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; en Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op Ambtsbericht).

Echter, de commissaris-generaal is van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar u aanhaalt dat u tijdens uw pogingen om de oversteek van Turkije naar Griekenland te maken geslagen werd door de Turkse of Griekse politie (CGVS p. 10), dus vooraleer u in Griekenland internationale bescherming had aangevraagd en u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, in het opvangcentrum eens geslagen werd door de Griekse politie toen zij tussenkwamen in een ruzie tussen vluchtelingen waar u niets mee te maken had (CGVS p. 10) én u onvoldoende medische zorgen kreeg (CGVS p. 8, 13, 18), moet worden opgemerkt dat u deze feiten zich op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn. Wat uw situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland betreft, moet daarenboven worden benadrukt dat u geen concrete, soortgelijke ervaringen doet gelden.

U haalt meermaals aan dat u niet naar Griekenland kunt terugkeren omwille van de medische problemen aan uw been, zijnde het gezwel plus het feit dat uw linkerbeen korter is dan uw rechterbeen.

Waar u verklaarde dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er niet in slaagde een sociale zekerheidsnummer of AMKA te bekomen, waardoor u geen medische zorg kon krijgen (CGVS p. 13-14, 19-21), dient op het volgende gewezen te worden. U stelde dat het u niet lukte om deze administratieve procedures te doorlopen, waardoor u niet terecht kon in het ziekenhuis, noch voor de medische problemen aan uw been noch voor uw psychologische problemen (CGVS p. 13-14, 17-18, 20-21). Uit de stukken die u per mail aan het CGVS bezorgde op 8 april 2025 blijkt echter dat u wel degelijk in het bezit bent van een AMKA (groene map stuk 11). Dat u omwille van administratieve redenen geen toegang had tot de Griekse gezondheidszorg, kan daarom niet gevolgd worden.

Het CGVS is echter van mening dat uit de door u voorgelegde documenten niet blijkt dat deze pathologie een niveau van ernst zou bereiken dat zware zorg en complexe monitoring zou vereisen die in Griekenland niet beschikbaar zouden zijn. Tussen de door u neergelegde medische documenten uit Gaza zit een vaccinatieboekje, dat niet ter zake doet. Veel van de andere documenten zijn niet of amper leesbaar. Voor het overige kan er slechts uit worden afgeleid dat u een operatie onderging op 6 juni 2015 voor een breuk in het dijbeen. Hieruit blijkt echter geenszins dat u op heden nog met de door u beweerde medische problemen aan uw been zou kampen, noch wat de gevolgen daarvan zouden zijn. Uit het enige relevante document uit België dat u neerlegt, blijkt slechts dat u een onderzoek onderging bij de dienst radiologie. Hierin staan echter geen diagnose of medische bevindingen vermeld.

Wat betreft uw psychologische problemen dient opgemerkt te worden dat het door u ingediende psychologisch attest – dat al bijna een jaar oud is – werd opgesteld na slechts enkele verkennende sessies. Het CGVS mocht tot op heden geen recenter attest ontvangen. Uit dit attest kan evenmin afgeleid worden dat uw psychische problemen een niveau van ernst zouden bereiken die zware zorg en complexe monitoring zou vereisen die in Griekenland niet beschikbaar zouden zijn. Bij de DVZ stelde u bovendien geen psychologische problemen te hebben (Bijkomende vragen M-status Griekenland). Daar komt nog bij dat u stelt dat u zich sinds vier maanden voor het persoonlijk onderhoud beter bent gaan voelen (CGVS p. 17).

Hieruit volgt dat uw gezondheidstoestand en de stoornissen waaraan u stelt te lijden niet voldoende zijn om aan uw situatie in Griekenland een aanzienlijk verhoogde mate van kwetsbaarheid toe te kennen, en derhalve een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land rechtvaardigen.

De commissaris-generaal wijst er voorts op dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf).

Uit objectieve informatie blijkt dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een verblijfsvergunning (ADET) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te krijgen. Het moet echter gezegd worden dat dit niet het geval is voor u. Hoewel uit objectieve informatie blijkt dat sommige ziekenhuizen moeilijkheden ondervinden om toegang te krijgen tot tolken, wijst deze informatie niet op systematische of onoverkomelijke moeilijkheden. Integendeel, uit een onderzoek dat tussen juni 2022 en juni 2023 door de UNHCR werd uitgevoerd, bleek dat slechts 29% van de gecontacteerde begunstigden verklaarde moeilijkheden te hebben ondervonden bij de toegang tot gezondheidszorg, met name als gevolg van de taalbarrière (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op: https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet heeft aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, huisvesting, onderwijs, en sociale bijstand, voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten ter zake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen heeft gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

Er dient vooreerst opgemerkt worden dat u volgens uw verklaringen slechts twee maanden in Griekenland verbleef na het ontvangen van uw status als begunstigde van internationale bescherming (blauwe map stuk 1; CGVS p. 9). Nadat u uw Grieks vluchtelingenpaspoort ontvangen had, bent u quasi meteen uit Griekenland vertrokken (CGVS p. 10). Dit getuigt niet van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen en er uw rechten te doen gelden. Deze korte periode waarin u stelt weinig of geen werk/huisvesting/scholing gevonden te hebben in Griekenland, kan gelet op de korte tijdspanne bezwaarlijk als representatief beschouwd worden voor uw situatie als begunstigde van internationale bescherming.

U bleek tijdens uw verblijf op Kos, op Kreta en in Athene bovendien ook in staat om driemaal effectief werk te vinden. Dat u op Kos en Kreta na drie respectievelijk veertien dagen te horen kreeg dat er geen werk meer was, doet geen afbreuk aan de conclusie dat u toegang had tot de arbeidsmarkt (CGVS p. 7-8, 14, 16). Daarenboven schreef u zich nooit in bij interimkantoren (CGVS p. 16). Dat u geen adres kon opgeven en de Griekse taal niet machtig was, is geen afdoende verklaring voor uw nalaten (CGVS p. 16).

Wat betreft uw situatie op het vlak van huisvesting, haalt u aan dat u op Kos, nadat u het opvangcentrum had verlaten, en bij aankomst op Kreta telkens twee dagen op straat verbleef (CGVS p. 7, 13). Er dient echter opgemerkt te worden dat deze situatie niet van permanente aard was. U kon nadien immers een slaappleats verkrijgen in een kerk op Kos, en op Kreta kon u een kamer huren samen met twee andere mannen die u ginds had leren kennen (CGVS p. 15). U beweert dat u in Athene heel de tijd op straat sliep (CGVS p. 9). Geconfronteerd met uw uitspraken bij de DVZ, namelijk dat u in Athene twee dagen in een collectief huurappartement verbleef (Verklaring DVZ vraag 33), geeft u toe dat u inderdaad tweemaal bij een vriend kon overnachten (CGVS p. 9). Niet veel later verliet u Griekenland (CGVS p. 9). Er kan dan ook verwacht worden dat u – die in het bezit bent van een geldige verblijfsvergunning (ADET) – in de mogelijkheid verkeert om werk en huisvesting te bekomen in Griekenland.

Wat betreft uw moeilijkheden op het vlak van scholing dient opgemerkt te worden dat u weliswaar een beetje probeerde de getallen en enkele zinnen vanbuiten te leren, maar dat u nooit op zoek ging naar taallessen (CGVS p. 16). Dat de Griekse taal moeilijk is en dat u vreest in Griekenland geen kans te krijgen om de taal te leren (CGVS p. 22, 23), kan dan ook niet gevolgd worden.

Uit objectieve informatie blijkt dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval heeft u uw aanvraag om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend en heeft u nog steeds een geldige verblijfsvergunning (ADET). Zoals uit uw verklaringen en documenten blijkt (CGVS p. 21; groene map stuk 11), beschikt u over een fiscaal registratienummer dat u toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van onroerend goed.

Daarnaast bleek u – ondanks de door u beweerde moeilijke situatie op het vlak van huisvesting en werk – wel in staat om intern in Griekenland te reizen. U reisde van Kos naar Kreta, vervolgens terug naar Kos, dan naar Thessaloniki, naar Athene en opnieuw naar Thessaloniki, en ten slotte terug naar Athene (CGVS p. 7-9).

Daarnaast bleek u ook in staat om van Griekenland naar België te reizen. Uw paternale tante bekostigde uw ticket (CGVS p. 9-10).

Bovendien dient er vastgesteld te worden dat u een ondernemende, zelfredzame man bent die kan steunen op een netwerk. U bent in België in staat om te werken (CGVS p. 4). U kon hierdoor al sparen (CGVS p. 4). U hebt in België taallessen Frans en een opleiding tot kok gevolgd (CGVS p. 4). U heeft in België een paternale tante die u geholpen heeft naar hier te komen (CGVS p. 10, 14, 22). Uit niets blijkt dat uw tante niet bereid zou zijn om u te ondersteunen in Griekenland. U stelt weliswaar dat uw familie uit België u niet zou ondersteunen bij een eventuele terugkeer naar Griekenland. U weet echter in eerste instantie niet waarom ze dat niet zou doen. Vervolgens voegt u toe dat iedereen zijn eigen familie al moet ondersteunen (CGVS p. 22). Deze verklaringen stroken echter niet met het gegeven dat uw tante u in het verleden reeds geholpen heeft toen u in Griekenland verbleef (CGVS p. 10, 14, 22). Er dient dan ook besloten te worden dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u als persoon die in Griekenland internationale bescherming geniet niet voldoende zelfredzaamheid aan de dag zou kunnen leggen om moeilijkheden die gepaard gaan met een integratie in de Griekse samenleving het hoofd te bieden.

U stelt nog dat er in Griekenland veel Arabieren zijn die in drugs handelen, waardoor het leven daar niet stabiel is (CGVS Vragenlijst vraag 5). Er kan vooreerst opgemerkt worden dat u dit niet opnieuw aanhaalt tijdens uw vrij relaas voor het CGVS (CGVS p. 13-14). Hiernaar gevraagd beweert u dat u in Athene problemen kende met drugshandelaars. U probeerde namelijk kosteloos drugs van hen te krijgen, doch dat hadden zij niet graag, waardoor u meermaals geslagen werd (CGVS p. 22). Deze situatie kan echter niet worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling. U heeft bovendien geen ernstige pogingen ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de Griekse autoriteiten (CGVS p. 22). Dat u dit niet durfde omdat u verwachtte dat de politie u zou vragen waarom u met de drugshandelaars in de problemen was gekomen (CGVS p. 22), rechtvaardigt uw nalaten niet. Hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, impliceert tevens dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

Uw documenten volstaan niet om bovenstaande appreciaties te wijzigen. Uw identiteit en herkomst staan op zich niet ter discussie, net zomin als uw status als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland. Het door u voorgelegde document van UNRWA m.b.t. uw familie en de foto's van de levensomstandigheden van uw familie in Gaza zijn niet dienstig aangezien uw verzoek wordt beoordeeld ten opzichte van de EU-lidstaat die u bescherming toekende, namelijk Griekenland. Uw scholing in Gaza evenals uw job in België worden niet betwist. De medische documenten en het psychologisch attest werden doorheen de beslissing reeds besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar de Palestijnse gebieden."

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet in samenhang gelezen met de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van de artikelen 23 en 39 van de richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus (hierna: Procedurerichtlijn), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/7, 48/9 en 57/6, § 3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het beginsel van behoorlijk bestuur waaronder de zorgvuldigheidsplicht en de principes van machtsoverschrijding en van de artikelen 4 en 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest).

Vooreerst benadrukt verzoeker zijn kwetsbaar profiel en verwijst hij naar zijn psychologische problemen. In dit verband hekelt hij dat de commissaris-generaal van oordeel is geweest dat hij geen bijzondere steunmaatregelen nodig had tijdens de procedure internationale bescherming. Verzoeker werkt verder zijn kwetsbaar profiel uit.

Hij herinnert voorts aan de gewelddadige gebeurtenissen die hij in Gaza en in Griekenland heeft meegemaakt en volhardt in de moeilijkheden die hij er heeft gekend bij het zoeken naar werk en huisvesting. Hij wijst tevens op de administratieve obstakels voor het verkrijgen van een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) alsook bij het afleveren en vernieuwen van Griekse verblijfsdocumenten.

Verzoeker citeert en verwijst doorheen zijn verzoekschrift naar rechtspraak en landeninformatie aangaande de situatie van personen met een internationale beschermingsstatus in Griekenland. Daarnaast verwijst

verzoeker naar de vervolgingsfeiten die hij in Gaza zou hebben meegemaakt en naar de actuele veiligheidssituatie aldaar. Hij merkt hierbij op dat aangezien de bescherming in Griekenland niet effectief is, bijgevolg eraan herinnerd moet worden dat hij uit Palestina afkomstig is.

Verzoeker is van mening dat hem de vluchtelingenstatus dient te worden verleend, minstens de subsidiaire beschermingsstatus gelet op de veiligheidssituatie in zijn land van herkomst. In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoeker om het dossier terug te sturen naar het CGVS.

3.2. Stukken

3.2.1. Verzoeker voegt aan zijn verzoekschrift het CERD-rapport van 24 december 2024 (stuk 3).

3.2.2. Op 4 september 2025 dient de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota in, waarin hij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- AIDA/ECRE "*Country Report: Greece. Update 2023*" van 24 juni 2024;
- Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken "*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*" van juni 2022;
- Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken "*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*" van september 2024;
- RSA/PRO ASYL "*Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights*" maart 2024;
- RSA "*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*" van april 2025;
- Europese Commissie "*Communication on the status of migration management in mainland Greece*" van 4 april 2025;
- Cedoca "*COI Focus Grece Aide aux migrants*" van 25 juli 2025.

3.2.3. Op 10 september 2025 dient verzoeker, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota in, waarin hij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- ThePressProject "*Nouvelle hausse de la pauvreté et de l'exclusion sociale en Grèce en 2024*" van 2024;
- L'Echo "*En Grèce, une crise du logement sans précédent*";
- RSA "*Recognised Refugees in Greece- 2025 Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights*" van 7 april 2025;
- AIDA/ECRE "*Country Report: Greece. Update 2023*" van 24 juni 2024;
- RSA, "*No support for refugees returned to Greece*" van 20 maart 2025;
- "*AIDA verslagen - updates* van 2022, 2023 en 2024
- HUMAN RIGHTS WATCH van 2024;
- RSA "*The unlawful suspension of access to asylum in Greece must be immediately withdrawn*" van juli 2025.

Daarnaast worden diverse persartikels geciteerd.

3.2.4. Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota neer waaraan volgende stavingstukken zijn gevoegd:

- een medisch verslag van een radioloog van 19 mei 2025 (stuk 1);
- een medisch verslag van 8, 26 en 30 april 2024 (stuk 2);
- een "*attestation de fournitures*" – bewijs van verstrekte medicatie – van 9 september 2025 (stuk 3);
- een ongedateerde en handgeschreven verklaring van twee verpleegsters van een Rode Kruis centrum (stuk 4).

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat haar bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;*
- d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd."*

3.3.3. Ontvankelijkheid van het middel

De Raad benadrukt dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren wanneer de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. De aangevoerde schendingen van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/7 van de Vreemdelingenwet missen dan ook juridische grondslag.

De Raad benadrukt voorts dat de uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden. Te dezen voert verzoeker de schending aan van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet *juncto* de artikelen 3 en 13 van het EVRM en artikel 47 van het Handvest aan, doch geeft hij niet de minste toelichting op welke wijze hij deze bepalingen al dan niet geschonden acht. Bijgevolg worden deze onderdelen van het middel niet op ontvankelijke wijze aangevoerd.

Aangaande de schending van de artikelen 23 en 39 van de Procedurerichtlijn wordt opgemerkt dat de richtlijn die verzoeker aanhaalt van 1 december 2005 intussen reeds vervangen is door de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: de Asielprocedurerichtlijn) en dat deze bepalingen zijn overgenomen in de Vreemdelingenwet. Na de omzetting van een richtlijn kunnen particulariseren slechts op dienstige wijze een beroep doen op de bepalingen van de richtlijn indien de nationale omzettingsmaatregelen niet correct of toereikend zijn. Verzoeker toont dit *in casu* evenwel niet aan. Hij kan bijgevolg de schending van genoemde bepalingen van de Kwalificatierichtlijn en de Procedurerichtlijn niet op ontvankelijke wijze aanvoeren.

Machtsafwending houdt in dat een orgaan de bevoegdheid die werd verleend tot het bereiken van een bepaald doel van algemeen belang gebruikt om een ander doel na te streven. Diegene die machtsafwending aanvoert moet daartoe voldoende ernstige, welbepaalde en overeenstemmende vermoedens aanbrengen waaruit kan worden afgeleid dat andere dan rechtmatige doelen werden nagestreefd door het bestuur. Bovendien moet opdat sprake kan zijn van machtsafwending, het ongeoorloofd oogmerk het enige doel zijn van de bestreden beslissing. Verzoeker voert niet het minste element aan waaruit zou kunnen blijken dat een ongeoorloofd oogmerk het enige doel is van de bestreden beslissing. Hij toont de bewering dat er sprake zou zijn van machtsafwending niet aan, zodat deze niet kan worden bijgetreden.

3.3.4. Motieven van de bestreden beslissing

3.3.4.1. In de bestreden beslissing wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet omdat:

- (i) uit de elementen die voorhanden zijn blijkt dat hij reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland,
- (ii) verzoeker weerlegt het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland worden geëerbiedigd niet aangezien:
 - (a) waar verzoeker aanhaalt dat hij tijdens zijn pogingen om de oversteek van Turkije naar Griekenland te maken geslagen werd door de Turkse of Griekse politie, hij in het opvangcentrum geslagen werd door de Griekse politie toen zij tussenkwamen en hij onvoldoende medische zorgen kreeg, moet worden opgemerkt dat deze problemen zich afspeelden in zijn hoedanigheid als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland – en dus vooraleer hem internationale bescherming werd verleend – zich binnen een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context afspeelden die niet zonder meer representatief is voor de kwalificatie en beoordeling van zijn situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien,
 - (b) verzoekers gezondheidstoestand en de problemen waaraan hij stelt te lijden, niet voldoende zijn om aan zijn situatie in Griekenland een aanzienlijke verhoogde mate van kwetsbaarheid toe te kennen nu:
 - a. wat betreft verzoekers opmerking dat hij niet naar Griekenland kan terugkeren omwille van de medische problemen aan zijn been moet worden opgemerkt dat hij beweert dat hij geen AMKA kon bekomen en bijgevolg geen medische zorg kon krijgen, doch uit de stukken die hij per e-mail overmaakte aan het CGVS evenwel blijkt dat hij wel degelijk in het bezit is van een AMKA zodat zijn bewering dat hij omwille van administratieve redenen geen toegang had tot de Griekse gezondheidszorg niet kan worden gevolgd; bovendien blijkt uit de voorgelegde documenten niet dat deze pathologie een niveau van ernst zou bereiken die zware zorg en complexe monitoring zou vereisen die in Griekenland niet beschikbaar zouden zijn,
 - b. wat betreft zijn psychologische problemen moet worden opgemerkt dat het ingediende attest al bijna een jaar oud is en is opgesteld na slechts enkele verkennende sessies; uit het attest kan evenmin worden afgeleid dat zijn psychologische toestand een niveau van ernst zouden bereiken die zware zorg en complexe monitoring zou vereisen die in Griekenland niet beschikbaar zouden zijn; te meer daar verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken stelde geen psychologische problemen te hebben en hij verklaart bij het CGVS dat hij zich sinds vier maanden beter is gaan voelen,
 - c. uit objectieve informatie blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen,
 - (c) waar uit de elementen van het administratief dossier zou blijken dat verzoeker als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op vlak van werkgelegenheid, huisvesting, onderwijs en sociale bijstand, verzoekers situatie niet voldoet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie; er moet worden opgemerkt dat op grond hiervan niet kan worden besloten dat hij terecht is gekomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie, noch dat er concrete indicaties zijn dat dit wel het geval zou zijn bij een terugkeer,
 - (d) moet worden vastgesteld dat verzoeker niet aantoont dat hij zijn rechten ter zake niet zou kunnen doen gelden aangezien hij hiertoe immers eerder beperkte stappen heeft gezet terwijl het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en hij

dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat hij zelf ook de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen,

- a. verzoeker verbleef na het ontvangen van zijn status als begunstigde van internationale bescherming slechts twee maanden in Griekenland en vertrok *quasi* onmiddellijk na het ontvangen van zijn Grieks vluchtelingenpaspoort, hetgeen niet getuigt van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen,
 - b. verzoeker bleek driemaal in staat om effectief werk te vinden en schreef zich nooit in bij interimkantoren,
 - c. verzoeker kon een slaapplek verkrijgen, er kan ook verwacht worden dat hij – in het bezit van een geldige ADET – in de mogelijkheid verkeert om werk en huisvesting te bekomen in Griekenland,
 - d. op vlak van scholing moet worden vastgesteld dat verzoeker nooit op zoek ging naar taallessen,
 - e. verzoeker beschikt over een fiscaal registratienummer dat hem toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van onroerend goed,
 - f. verzoeker bleek in staat om intern in Griekenland te reizen,
- (e) verzoeker een ondernemend, zelfredzaam man is die kan steunen op een netwerk en hij niet aannemelijk maakt dat hij als persoon die in Griekenland internationale bescherming geniet niet voldoende zelfredzaamheid aan de dag zou kunnen leggen om moeilijkheden die gepaard gaan met een integratie in de Griekse samenleving het hoofd te bieden,
- (f) waar verzoeker nog stelt dat er in Griekenland veel Arabieren zijn die in drugs handelen, moet worden opgemerkt dat
- a. verzoeker dit niet aanhaalt tijdens zijn vrij relaas bij het CGVS,
 - b. deze situatie hoe dan ook niet kan worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling,
 - c. verzoeker bovendien geen ernstige pogingen heeft ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de Griekse autoriteiten,

(iii) de documenten die verzoeker voorlegt zijn niet van die aard dat ze de appreciatie van zijn verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen.

Al deze motieven worden omstandig toegelicht in de bestreden beslissing.

3.3.4.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.3.5. Bijzondere procedurele noden

Het feit dat een persoon een psychische aandoening of een verstandelijke beperking heeft, geeft op zich niet aan dat verzoeker niet in staat is om het verzoek om internationale bescherming te begrijpen en effectief eraan deel te nemen (cf. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *Procedural Standards for Refugee Status Determination Under UNHCR's Mandate*, 26 August 2020, p. 89). Om onderstaande redenen kan verzoeker niet worden gevolgd waar hij aanvoert dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met zijn kwetsbaar profiel.

In de bestreden beslissing wordt vooreerst uiteengezet dat in overeenstemming met artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, verzoeker – in tegenstelling tot wat hij betoogt in het verzoekschrift – de mogelijkheid werd geboden om de nodige elementen aan te brengen waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in het administratief dossier, is de commissaris-generaal van oordeel dat aan verzoeker geen bijzondere steunmaatregelen dienen te worden verleend:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet niettegenstaande u verschillende documenten overhandigt inzake uw medische en psychische problematieken, worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Uit deze medische documenten blijkt immers niet dat u – door uw somatische en psychische problemen – niet in staat zou zijn om op volwaardige wijze deel te nemen aan onderhavige procedure. Bovendien maakte u voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), wanneer u in het kader van het onderzoek naar bijzondere procedurele noden gevraagd werd naar elementen of omstandigheden die het vertellen van uw relaas kunnen bemoeilijken, geen gewag van mogelijke problemen om het onderhoud te voltooien (Vragenlijst “bijzondere procedurele noden” DVZ). Bij de DVZ stelde u, behalve het feit dat uw ene been korter is dan het andere, geen andere medische of psychologische problemen te hebben (Bijkomende vragen M-status Griekenland). Voor het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) gaf u bij de start van uw onderhoud expliciet aan dat het goed met u gaat en dat u uw verklaringen kon afleggen (CGVS, p. 2). Tijdens dit onderhoud bleek u daarenboven in staat om uw relaas uiteen te zetten en u gaf geen blijk van mogelijke problemen om het onderhoud te voltooien.

Verder dient nog opgemerkt te worden dat waar het psychologisch attest d.d. 3 juli 2024 op dat moment sprak van depressieve symptomen en symptomen van posttraumatische stressstoornis, er geen sprake is van elementen die u beletten op volwaardige wijze deel te nemen aan de asielprocedure. Bovendien is dit attest reeds bijna een jaar oud en mocht het CGVS tot op heden, hoewel u aangeeft nog steeds in behandeling te zijn (CGVS, p. 18), geen recentere attest ontvangen. Daar komt nog bij dat u stelt dat u zich sinds vier maanden voor het persoonlijk onderhoud beter bent gaan voelen (CGVS p. 17).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

De Raad wijst voorts op artikel 48/9, § 4 van de Vreemdelingenwet dat inzake bijzondere procedurele noden stelt: *“De ambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beoordelen of de verzoeker om internationale bescherming bijzondere procedurele noden heeft en nemen deze in acht door het verlenen van passende steun tijdens de procedure, voor zover deze noden voldoende zijn aangetoond en voor zover de in dit hoofdstuk bedoelde rechten in het gedrang zouden komen en hij niet zou kunnen voldoen aan de hem opgelegde verplichtingen. De beoordeling van de bijzondere procedurele noden is op zich zelf niet vatbaar voor beroep”.*

Het feit dat de evaluatie van de bijzondere procedurele noden op zich niet vatbaar is voor beroep staat er echter niet aan in de weg dat die evaluatie wordt bekritiseerd in het kader van een beroep ingesteld tegen de beslissing waarbij zijn verzoek niet-ontvankelijk wordt verklaard. De Raad kan immers wel nagaan of verzoeker, rekening houdend met zijn profiel van specifieke kwetsbaarheid, passende steun heeft gekregen in het licht van de doelstelling dat hij de rechten moet kunnen genieten en zich moet kunnen gedragen naar de verplichtingen die hem worden opgelegd tijdens de hele procedure.

Verzoeker voert in het verzoekschrift aan dat er onvoldoende, niet pertinent, of zelfs geen rekening is gehouden met zijn kwetsbaarheid. Hij verwijst in dit verband naar het feit dat hij trauma vertoont, naar het feit dat hij een overlevende is van het Palestijns conflict, dat hij lijdt aan een aantal gezondheidsproblemen, alsook zijn psychologische en mentale problemen.

Bij de aanvullende nota die hij ter terechtzitting op 10 september 2025 neerlegt, voegt verzoeker nog volgende stavingstukken: een medisch verslag van een radioloog van 19 mei 2025 (stuk 1); een medisch verslag van 8, 26 en 30 april 2024 (stuk 2); een *“attestation de fournitures”* – bewijs van verstrekte medicatie – van 9 september 2025 (stuk 3); een ongedateerde en handgeschreven verklaring van twee verpleegsters (stuk 4).

Verzoeker slaagt er, om onderstaande redenen, met voormeld betoog evenwel niet in om afbreuk te doen aan de voormelde motieven van de bestreden beslissing.

Uit de medische documenten (administratief dossier, map ‘Documenten’, stukken 14, 15 en 16 en aanvullende nota van 10 september 2025, stukken 1-4) blijkt dat verzoeker in 2015 een operatie onderging voor een breuk aan zijn dijbeen, dat hij een gezwel heeft in zijn linkerbeen en dat zijn linkerbeen korter is dan zijn rechterbeen, alsook dat hij in België een RX-onderzoek onderging, wordt doorverwezen voor een MRI en dat er geen urgentie is wat dit betreft. Verder wordt melding gemaakt van het feit dat verzoeker verklaart last te hebben van hoofdpijn omdat hij weinig slaapt en wordt hiervoor pijnstilling voorgeschreven. Daarnaast blijkt dat verzoeker in de periode januari – augustus 2025 verschillende medicatie afnam bij een apotheek. In het psychologisch attest van 3 juli 2024 wordt melding gemaakt van depressieve symptomen (aan de hand van de Beck Depression Inventory-I DB) en symptomen van posttraumatische stressstoornis (aan de hand

van de Posttraumatic Checklist Scale-PCLS). De ongedateerde, handgeschreven verklaring van twee verpleegsters van het Rode Kruis maakt melding van het feit dat verzoeker lijdt aan posttraumatisch stresssyndroom, nachtmerries en niet kan slapen. Hierin wordt de vraag geformuleerd of er een psychiatrische opvolging kan worden voorzien of een herevaluatie van de antidepressiva die verzoeker kreeg voorgeschreven. Er wordt verwezen naar het feit dat verzoeker geen nieuws meer heeft ontvangen van zijn familie in Gaza.

De Raad stelt vast dat uit de (psycho-)medische stukken niet blijkt dat verzoekers medische en psychologische problemen van zulke aard zouden zijn (geweest) dat deze hem ertoe zouden hebben verhinderd of zouden verhinderen om in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming gedegen en volwaardige verklaringen af te leggen. In deze attesten wordt enkel, en dit slechts op algemene wijze, verwezen naar verzoekers voormelde klachten. Nergens blijkt daarbij dat of op welke wijze deze nader zouden zijn onderzocht of vastgesteld. Evenmin wordt in deze attesten ook maar enige uitspraak gedaan over de precieze aard en de ernst van verzoekers psychologische en medische problemen, over de (mogelijke) invloed op zijn dagdagelijkse functioneren en over de mate waarin en de manier waarop deze van invloed zouden kunnen zijn (geweest) op het verloop van zijn procedure van internationale bescherming. Meer in het bijzonder wordt nergens in deze attesten enige melding gemaakt van een aantasting van verzoekers geheugen en/of zijn cognitieve vermogens die het voor hem zou bemoeilijken of onmogelijk maken om concrete feiten en gebeurtenissen op een correcte wijze mee te delen. Aldus wordt in de neergelegde attesten nergens aangegeven of aangetoond dat, waar, op welke wijze of in welke mate de verklaarde problemen van verzoeker zijn deelname aan de procedure van internationale bescherming zouden kunnen (hebben) verhinderen of bemoeilijken.

In dit verband merkt de Raad bovendien op dat verzoeker van deze beweerde problemen bovendien zelf niet de minste melding maakte in de vragenlijst "*bijzondere procedurele noden*" die werd ingevuld bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 1 februari 2024. Op de vraag of er volgens hem bepaalde elementen of omstandigheden voorhanden zijn die het vertellen van zijn verhaal of zijn deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken, antwoordde hij immers ontkennend (zie 'Vragenlijst "*bijzondere procedurele noden*" DVZ' d.d. 1 februari 2024, vraag 1). Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt verder dat verzoeker bij aanvang van het persoonlijk onderhoud werd gevraagd of hij in staat was om het onderhoud af te leggen, dat uitdrukkelijk werd aangegeven dat het van belang is dat het persoonlijk onderhoud in de best mogelijke omstandigheden kan doorgaan en het daarbij belangrijk is dat verzoeker zich kan concentreren, dat er begrip is voor het feit dat zijn gedachten bij zijn familie mochten zijn. Hierop geeft verzoeker evenwel ondubbelzinnig aan dat hij in staat is om het persoonlijk onderhoud af te leggen en dat op die dag voor te zetten (administratief dossier, CGVS, p. 2). Ook kreeg verzoeker de kans om zijn medisch probleem in verband met zijn been en de hiertoe verstrekte documenten te schetsen tijdens het persoonlijk onderhoud (administratief dossier, CGVS, p. 12-13).

In dit verband stipt de Raad aan dat verzoeker, noch de advocaat die hem bijstond enig bezwaar formuleerden tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS, noch heeft verzoeker of zijn advocaat aan het einde van het persoonlijk onderhoud opgeworpen dat verzoeker omwille van zijn psychische problemen op enigerlei ogenblik gehinderd was in het afleggen van zijn verklaringen. Tevens stelt de Raad vast dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat zijn persoonlijk onderhoud op normale wijze heeft plaatsgevonden en dat hieruit geen problemen omwille van eventuele psychologische of andere problemen kunnen worden afgeleid. Het betoog in het verzoekschrift dat hij tijdens "*een heel kort interview*" geen mogelijkheid had om gevoelige, persoonlijke kwesties aan te kaarten kan niet overtuigen en kan geen ander licht werpen op voormelde vaststellingen. Te meer aangezien het aan verzoeker toekomt om alle nuttige elementen die betrekking hebben op zijn verzoek om internationale bescherming op een duidelijke manier aan te brengen.

Verzoeker laat daarenboven na om inzake het voorgaande ook maar enige verdere en concrete duiding te verstrekken in zijn verzoekschrift en aanvullende nota. Hij beperkt zich er namelijk toe op algemene wijze te verwijzen naar zijn kwetsbaar profiel omwille van de traumatische gebeurtenissen die hij heeft meegemaakt en te verwijzen naar algemene informatie aangaande onder meer de situatie van Palestijnse verzoekers om internationale bescherming. Evenwel toont hij daarbij niet *in concreto* aan dat, waar of op welke wijze zijn voormelde problematiek van invloed zou zijn geweest op zijn verklaringen, laat staan dat hij zou aantonen dat, waar of op welke manier dit van invloed zou zijn geweest op de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming en de inhoud van de bestreden beslissing. Verzoeker kan te dezen bezwaarlijk volstaan met zijn algemene, ongefundeerde en niet nader geconcretiseerde bewering en het verwijt dat de commissaris-generaal onvoldoende, of zelfs geen rekening zou hebben gehouden met zijn kwetsbaarheid.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift opmerkt dat zijn "*gestoorde geestestoestand*" wordt bewezen door een lopende procedure *9ter*, stelt de Raad vast dat – nog daargelaten de vaststelling dat dit een geheel andere

procedure betreft en deze geen verband houdt met de beoordeling van verzoekers verzoek om internationale bescherming – verzoeker in deze niet verder komt dan een blote bewering.

Alles in acht genomen, blijkt dat verzoekers psychische toestand terdege werd beoordeeld en in rekening werd gebracht. Bijgevolg toont verzoeker niet aan dat er steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert hij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Verder duidt verzoeker niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoeken om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

Gelet op wat voorafgaat kan worden aangenomen dat de rechten van verzoeker in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd werden, evenals dat verzoeker heeft kunnen voldoen aan zijn verplichtingen.

3.3.6. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de Procedurerichtlijn.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Hij verkreeg er de vluchtelingenstatus op 16 oktober 2023 en werd in het bezit gesteld van Griekse verblijfsdocumenten, waarvan de Griekse verblijfsvergunning (ADET) geldig is tot 15 oktober 2026 (administratief dossier, map landeninformatie, antwoord Griekse asielinstanties d.d. 4 maart 2024; map met documenten, stuk 11, Griekse documenten; *“bijkomende vragen M-status Griekenland”* van 1 februari 2024; CGVS, p. 6-7). Dit lijkt in overeenstemming te zijn met de landeninformatie waaruit blijkt dat erkende vluchtelingen in Griekenland een verblijfsrecht krijgen voor drie jaar met mogelijke verlenging (*“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”* d.d. september 2024, p. 13; *“Country Report: Greece. Update 2023”* van juni 2024 p. 243) en met het gegeven dat verzoeker in Griekenland op 16 oktober 2023 de vluchtelingenstatus heeft verworven.

Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat hij actueel niet meer over een beschermingsstatus zou beschikken. Hij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de hem verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin.

3.3.7. Waar verzoeker zich in het verzoekschrift meermaals de vraag stelt of hij heden nog steeds internationale bescherming geniet in Griekenland, wijst de Raad erop dat er een onderscheid dient te worden gemaakt tussen de verleende internationale beschermingsstatus enerzijds en de daaraan gekoppelde verblijfstitel anderzijds. Dit onderscheid vindt weerklink in het vigerende EU-*acquis*, waar de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: Kwalificatierichtlijn) in de artikelen 13 en 18 alludeert op het verlenen van de vluchtelingen- en subsidiaire beschermingsstatus en in artikel 24 de modaliteiten van de respectieve verblijfstitels regelt. Waar de verblijfstitels blijkens deze richtlijn in wezen beperkt in de tijd en verlengbaar zijn (zoals overigens ook in België), is zulks in beginsel niet het geval wat betreft de verleende beschermingsstatus die onverkort blijft gelden zolang er een nood is aan bescherming en slechts in uitzonderlijke, limitatief bepaalde omstandigheden kan worden ingetrokken of beëindigd (cf. de artikelen 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

In de mate verzoeker in het verzoekschrift aanklaagt dat de commissaris-generaal heeft nagelaten afdoende te onderzoeken of hij actueel internationale bescherming geniet in Griekenland, wijst de Raad erop dat waar de verblijfstitels blijkens artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn in wezen beperkt in de tijd en verlengbaar zijn (zoals overigens ook in België), zulks in beginsel niet het geval is wat betreft de verleende beschermingsstatus die onverkort blijft gelden zolang er een nood is aan bescherming en die slechts in uitzonderlijke, limitatief bepaalde omstandigheden kan worden ingetrokken of beëindigd (cf. de artikelen 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn). De bewijslast met betrekking tot de eerder verleende internationale bescherming(ssatus) in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet berust inderdaad bij het CGVS, doch eens hieraan is voldaan, komt het de verzoeker die de actualiteit of effectiviteit van deze bescherming ter discussie stelt, persoonlijk toe om aan te tonen dat hij niet (meer) op deze bescherming kan rekenen. Het komt aldus aan verzoeker zelf en niet aan het CGVS toe om het bewijs te leveren dat hij in Griekenland niet langer internationale bescherming geniet. Verzoeker blijft hier echter in gebreke.

Er zijn geen ernstige indicaties dat hij thans in Griekenland niet langer deze beschermingsstatus zou hebben. Verzoeker brengt geen concrete en geobjectiveerde elementen aan waaruit zou blijken dat zijn beschermingsstatus niet langer geldig zou zijn of zou zijn ingetrokken of beëindigd. Hij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die wijzen op een intrekking of opheffing van de hem verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin. Indien hij van mening is dat er een einde zou zijn gesteld aan zijn verblijfsstatuut omwille van een afwezigheid, of dat hiertoe een procedure is opgestart, komt het verzoeker toe om dit op afdoende wijze aan te tonen. Het louter in vraag stellen van het actueel karakter van de verleende beschermingsstatus volstaat niet.

3.3.8. Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: de Asielprocedurerichtlijn).

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van *“tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a., pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, Jawo, pt. 95).

3.3.9. Verzoeker betoogt dat hij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

3.3.9.1. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen.

Uit de verstreekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de door beide partijen aangebrachte informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun

eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – geconfronteerd kunnen worden met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Griekenland kent een algemeen juridisch en beleidskader, gericht op een algemene integratie in de Griekse samenleving van statushouders. Er bestaan verschillende initiatieven op landelijk, regionaal en lokaal niveau, al dan niet met ondersteuning van IGO's en NGO's, die de algemene integratie van statushouders in de Griekse samenleving trachten te bevorderen. Tekortkomingen in de uitvoering van de bestaande wetgeving vormen evenwel een aanzienlijke belemmering voor een naadloze integratie. Deze belemmeringen hebben onder meer betrekking op de afgifte en verlenging van verblijfsvergunningen, formaliteiten voor de afgifte van basisdocumenten (zoals ziektekostenverzekering, bankrekeningen, belastinggegevens), erkenning van kwalificaties, toegang tot werk en onderwijs, toegang tot huisvesting en het algemene gebrek aan sociale huisvesting in Griekenland (*"Communication on the status of migration management in mainland Greece"*, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 12-14).

Uit de landeninformatie volgt dat statushouders bepaalde persoonlijke documenten en gegevens nodig hebben die elementair zijn om in Griekenland toegang te verkrijgen tot basisvoorzieningen. Het gaat meer bepaald om de afgifte van een Griekse verblijfsvergunning (ADET), die wordt afgeleverd op basis van de internationale beschermingsstatus, een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA). Het al dan niet beschikken over deze officiële documenten is aldus belangrijk voor de vraag of statushouders in Griekenland het risico lopen om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Uit de landeninformatie blijkt dat het bezit van een geldige ADET immers een voorwaarde is voor het verkrijgen van een sociale zekerheidsnummer (AMKA), terwijl het bezit van een Grieks fiscaal registratienummer (AFM), al dan niet indirect, een voorwaarde vormt voor, o.a., het openen van een bankrekening, het huren van een woning, toegang tot de arbeidsmarkt of het verkrijgen van een AMKA, en het bezit van een AMKA een voorwaarde uitmaakt om, o.a., toegang te krijgen tot sociale uitkeringen, (gratis) gezondheidszorg en de arbeidsmarkt (*"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 12, 24; *"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025).

Statushouders moeten evenwel belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels overwinnen om toegang te krijgen tot voormelde officiële documenten. Het verkrijgen en vernieuwen van bepaalde documenten blijkt vaak complex te zijn, waarbij administratieve obstakels veel statushouders ervan weerhouden de documenten te verkrijgen die nodig zijn voor de toegang tot fundamentele socio-economische basisrechten zoals de gezondheidszorg, huisvesting, sociale zekerheid, de arbeidsmarkt, onderwijs, het openen van een bankrekening en zelfs juridische bijstand onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 4-6, 20 en 22). Zeker wanneer statushouders terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken, kunnen zij worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Volgens de zogenaamde ADET-verordening wordt de beslissing tot afgifte van de ADET in principe opgenomen in de beslissing tot toekenning van de internationale beschermingsstatus die door de asielautoriteiten of door de beroepsinstantie wordt afgegeven. In elk geval moet de beslissing tot afgifte van een ADET aan de begunstigde worden meegedeeld op dezelfde dag als de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming. Dit is overeenkomstig een omzendbrief van het Griekse ministerie van Migratie en Asiel. Ondanks deze regel geeft de asieldienst op dit moment nog steeds ADET-beslissingen als aparte administratieve handelingen af, die ze samen met de beslissing over de goedkeuring van de asielaanvraag aan de betrokkenen meedeelt.

Vervolgens moet binnen de zes maanden per e-mail een afspraak worden gemaakt met de Griekse politie om de nodige documenten en vingerafdrukken voor de daadwerkelijke fysieke afgifte van een ADET voor te leggen. De Griekse politie tracht de afspraken binnen de 10 dagen na de e-mail vast te leggen. Statushouders moeten vervolgens in persoon op hun afspraak verschijnen, met pasfoto's en een plechtige verklaring in het Grieks waaruit hun verblijfplaats blijkt. Het duurt vervolgens 1 tot 2 maanden vooraleer de ADET effectief kan worden afgehaald. Statushouders worden niet persoonlijk verwittigd dat hun ADET gedrukt is en/of klaar is om het worden opgehaald. Wekelijks verschijnen er online lijsten met de zaaknummers waarvan de ADET-kaarten klaar liggen om te worden afgehaald. Er wordt van statushouders verwacht dat zij deze lijsten dagelijks nakijken (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 5-17).

Sinds 31 december 2020 wordt automatisch een AFM (fiscaal nummer) aangemaakt bij het beschermingsverzoek. Personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, krijgen bijgevolg automatisch een fiscaal registratienummer (AFM) wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen. Wanneer internationale bescherming wordt verleend, gaat deze AFM mee over naar de ADET. Personen die voor 31 december 2020 geen AFM hebben bekomen en wiens ADET nog geldig is, kunnen een AFM aanvragen via een videogesprek met een medewerker van de bevoegde autoriteit. Ook kan een AFM aangevraagd worden door een bezoek van de persoon of een gemachtigde aan het plaatselijke belastingkantoor (DOY) in de woonplaats van de statushouder. Bij de registratie bij dit belastingkantoor wordt om een adresbewijs gevraagd. Dit kan een certificaat van een opvanglocatie zijn, een energierekening of een kopie van een huurcontract op naam van de statushouder. Statushouders die dakloos zijn of geen adresbewijs kunnen overleggen, kunnen geen AFM verkrijgen. Als gevolg hiervan kunnen zij geen belastingaangifte doen of een belastingverklaring ontvangen (*“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 19-20; *“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 20-21).

Een AMKA, dit is een sociale zekerheidsnummer, is vereist voor de toegang tot sociale uitkeringen, de gezondheidszorg en de arbeidsmarkt. Om een AMKA te verkrijgen, moet de statushouder de Griekse autoriteiten vragen om zijn voorlopig sociale zekerheidsnummer (toegekend aan verzoekers om internationale bescherming om tijdens de behandeling van hun verzoek toegang te krijgen tot de gezondheidszorg, zgn. PAAYPA) om te zetten in een AMKA, een sociale zekerheidsnummer. Deze omzetting gebeurt binnen een maand na de afgifte van de ADET. De omzetting gebeurt niet automatisch maar moet worden gevraagd. Obstakels en langdurige wachttijden voor het verkrijgen van een ADET kunnen de afgifte van een AMKA beïnvloeden en dus ook de toegang van statushouders tot het gezondheidszorgsysteem. Sinds een nieuwe ministeriële verordening van december 2023, is de afgifte van een AMKA vanaf 1 april 2024 gekoppeld aan de voorwaarde van *“een geldige verblijfstitel in het land met toegang tot de arbeidsmarkt”*. De redenering hierachter is dat mensen die hun ADET niet verlengen, geen belang meer hebben bij een AMKA, aangezien zij niet meer in Griekenland verblijven en daarom niet meer onder het Griekse sociale zekerheidsstelsel vallen. Deze verordening is ingegeven vanuit de gedachte om arbeidsmigratie en sociale zekerheid aan elkaar te koppelen. Een onbedoeld gevolg is dat de AMKA van statushouders bij het aflopen van hun ADET wordt gedeactiveerd, ook indien er een verlengingsaanvraag in behandeling is. De aanvraag voor een AMKA moet in persoon gebeuren voor een zgn. KEP of e-EFKA. Sinds 22 december 2024 valt de uitgifte, activering en reactivering van de AMKA evenwel onder de verantwoordelijkheid van het ministerie van Migratie en Asiel.

Sinds 1 april 2024 wordt een AMKA, het sociale zekerheidsnummer, na voorlegging van een geldige ADET, bij een eerste afgifte inactief afgegeven en moet het nummer vervolgens worden geactiveerd met een bewijs van adres en werk/studie. Statushouders kunnen hun AMKA-nummer alleen activeren door het voorleggen van een bewijs van woonplaats en een arbeidscontract of een wervingscertificaat/intentieverklaring dat is geüpload naar het informatiesysteem van het ministerie van Arbeid (*“ERGANI”*), als bewijs van adres. De Griekse wet behandelt statushouders dus anders dan Griekse en Unieburgers, voor wie de bovenstaande vereisten alternatief en niet cumulatief gelden. Statushouders die geen arbeidscontract of intentieverklaring van een werkgever kunnen voorleggen, kunnen geen actieve AMKA verkrijgen en worden volledig uitgesloten van gezondheidszorg en sociale voorzieningen. De Griekse ombudsman en de Europese Commissie hebben hierover reeds hun bezorgdheden geuit. Het Griekse ministerie voor Asiel en Migratie heeft toegegeven dat een wetswijziging nodig is, die tot nu toe nog niet is doorgevoerd. Ten slotte zorgt de eis van een *“geldige”* verblijfsvergunning (ADET) voor een actieve AMKA voor ernstige problemen in de praktijk, omdat de AMKA automatisch wordt gedeactiveerd op de dag nadat de verblijfsvergunning is verlopen, als deze niet is verlengd of als de internationale of tijdelijke beschermingsstatus is ingetrokken. Dit betekent dat de eventuele lange wachttijden voor de verlenging van de ADET (zie infra) onvermijdelijk invloed hebben op de activeringsstatus van de AMKA. (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 22-24; *“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 20-22).

Uit het geheel van de landeninformatie volgt dat statushouders zich in Griekenland in een nog meer precare situatie bevinden dan verzoekers om internationale bescherming en dat de huisvestingsmogelijkheden voor statushouders zeer beperkt zijn waardoor zij het risico lopen dakloos te worden.

De situatie van statushouders in Griekenland en bij hun terugkeer is dus zeer precair en problematisch, wat onder meer te wijten is aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd en waardoor zij in schrijnende levensomstandigheden kunnen terechtkomen.

Wat huisvesting voor statushouders betreft, blijkt uit de informatie waarover de Raad beschikt dat van statushouders in Griekenland wordt verwacht dat zij het opvangcentrum waar zij verbleven 30 dagen na het verkrijgen van hun status verlaten en dat zij daarna zelf op zoek gaan naar huisvesting (rapport *"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 3).

Het zogenaamde HELIOS-project (*Hellenic Integration Support for Beneficiaries of International Protection*) was in de periode van juli 2019 tot juli 2022 het voornaamste officiële integratieprogramma in Griekenland voor statushouders. Het HELIOS-project werd geïmplementeerd door de IOM met de steun van de EU ten bedrage van 60 miljoen euro en de bijstand van verschillende NGO's en lokale besturen. Vanaf 1 januari 2022 werden het beheer en de financiering van het HELIOS-project overgenomen door het Griekse ministerie voor Asiel en Migratie. Het HELIOS project liep officieel af op 30 november 2024 en was reeds gestopt met het ontvangen van nieuwe inschrijvingen en het verlenen van de meeste essentiële diensten sinds 1 september 2024. Het werd vanaf januari 2025 vervangen door het HELIOS+ project, gefinancierd door het Europees Sociaal Fonds (ESF+) om de voortzetting van dit integratieprogramma op lange termijn te waarborgen.

Het HELIOS +-programma biedt op zich geen huisvesting maar de diensten die aan statushouders onder dit nieuwe integratieprogramma worden verleend, blijven vergelijkbaar, met name wat betreft huursubsidies, taaltrainingen en integratielessen. Wel wordt meer aandacht besteed aan inzetbaarheid op de arbeidsmarkt. Integratiesteun wordt verleend voor een periode tot 12 maanden en inschrijving is mogelijk tot twee jaar na de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Er is evenwel een bezorgdheid dat dit nieuwe HELIOS+-project lijkt te zijn ontworpen op een kleinere schaal die niet beantwoordt aan de werkelijke behoeften van de vluchtelingenpopulatie in Griekenland (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 29-30; *"Communication on the status of migration management in mainland Greece"*, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 12-13).

Het risico om in een situatie van dakloosheid terecht te komen is voor statushouders in Griekenland zeer groot, aangezien de toegang tot documenten en middelen die nodig zijn om huisvesting te verkrijgen niet mogelijk is binnen de periode van 30 dagen waarin zij hun opvangplaats moeten verlaten na het verkrijgen van internationale bescherming. Voor het verkrijgen van een huisvestingstoelage is een verblijf van minstens 5 jaar in Griekenland vereist waardoor statushouders vaak niet aan deze voorwaarde voldoen. Zelfs statushouders die het HELIOS-programma hebben doorlopen, dreigen opnieuw dakloos te worden nadat hun huurtoeslag is geëindigd, gelet op obstakels van discriminatie en gebrek aan betaalbare huisvesting. Bovendien ontvangen statushouders bij terugkeer naar Griekenland geen informatie over de nodige procedures om hun rechten aldaar als statushouder te doen gelden. Statushouders kunnen toegang krijgen tot tijdelijke opvangcentra voor daklozen. De toegang tot deze opvangcentra kan voor statushouders door tal van factoren in de praktijk echter beperkt zijn, bijvoorbeeld omdat sommige centra alleen mensen accepteren die Grieks of Engels spreken, omdat naast geldige documenten zoals een verblijfsvergunning, AFM en AMKA, medische onderzoeken op huidziekten, röntgenfoto's van de borstkas en een psychiatrische evaluatie een vereiste zijn voor toegang tot alle opvangcentra en omdat deze centra hun volledige capaciteit al bijna hebben bereikt (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 32).

Wat de toegang tot de arbeidsmarkt betreft, voorziet de Griekse wet in een volledige en automatische toegang voor statushouders onder dezelfde voorwaarden als de nationale onderdanen, zonder de verplichting om een werkvergunning te verkrijgen. In de praktijk moeten statushouders beschikken over een geldige ADET en een geldige AMKA. Verder moet rekening worden gehouden met hoge werkloosheidscijfers en extra obstakels als gevolg van de concurrentie met Griekssprekende werk-nemers, waarbij onderdanen van derde landen oververtegenwoordigd zijn in de werkloosheids-statistieken. Veel statushouders zijn werkzaam in de informele economie, waardoor zij geen toegang hebben tot de sociale zekerheid, kwetsbaarder zijn en in bepaalde gevallen aan boetes worden blootgesteld (*"Country Report: Greece. Update 2023"* van AIDA/ECRE van juni 2024, p. 270-271).

Wat de toegang tot de sociale zekerheid betreft, genieten statushouders toegang tot sociale voorzieningen zonder dat er onderscheid wordt gemaakt tussen vluchtelingen en personen die subsidiaire bescherming genieten. Daarnaast zouden statushouders dezelfde rechten moeten genieten en de nodige sociale bijstand krijgen volgens de voorwaarden die gelden voor Griekse onderdanen, zonder discriminatie. De Europese Commissie heeft echter een inbreukprocedure ingeleid tegen Griekenland omdat het niet alle bepalingen van de richtlijn 2011/95/EU heeft omgezet. Het betreffen vooral mogelijke schendingen door Griekenland van artikel 29, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU ten aanzien van de rechten van personen die internationale bescherming genieten, en met name hun toegang tot sociale voorzieningen na verlening van internationale bescherming. Uit de informatie blijkt dat de voorwaarden met betrekking tot de verblijfsduur waarvan de toekenning van talrijke sociale tegemoetkomingen afhankelijk is, geen rekening houden met de bijzondere situatie van begunstigden van een internationale beschermingsstatus. Dit heeft een verschil in behandeling tot gevolg tussen begunstigden van internationale bescherming en Griekse onderdanen, waarbij

statushouders *de facto* worden uitgesloten van verschillende vormen van sociale bijstand. Om in aanmerking te komen voor sociale uitkeringen in Griekenland, moet een statushouder minstens vijf jaar legaal en permanent in Griekenland hebben gewoond, maar afhankelijk van de sociale uitkering kan deze vereiste worden uitgebreid tot meer dan tien jaar permanent legaal verblijf (*“Country Report: Greece. Update 2023”* van AIDA/ECRE van juni 2024, p. 273-274).

Dit is onder meer het geval voor de huisvestingstoelage (waarvoor een legaal en duurzaam verblijf van vijf jaar in Griekenland is vereist), de geboortetoelage (toegankelijk voor alle moeders die twaalf jaar lang ononderbroken legaal op Grieks grondgebied verblijven), de maandelijkse kinderbijslag (toegankelijk voor wie vijf jaar permanent en ononderbroken in Griekenland verblijft), invaliditeitsuitkeringen (die een onderzoek door een accreditatie-centrum vereisen waaruit blijkt dat wie om betaling van deze uitkeringen verzoekt voor ten minste 67% arbeidsongeschikt is), evenals uitkeringen voor niet-verzekerde gepensioneerden (toegankelijk voor wie vijftien jaar lang permanent en ononderbroken in Griekenland verblijft). Deze *de facto* uitsluiting van statushouders van de toegang tot bepaalde sociale uitkeringen is het gevolg van een politieke keuze van de Griekse autoriteiten die gezien de strekking van de informatie over deze kwestie niet lijkt te zullen veranderen. Meer dan twee jaar na de aanmaningsbrief van de Europese Commissie heeft Griekenland nog steeds geen stappen ondernomen om aan de EU-normen te voldoen (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 25-27).

Uit de informatie waarover de Raad beschikt, blijkt ook dat er geen specifieke uitkering bestaat voor statushouders om hun toegang tot het socialezekerheidsstelsel te garanderen. De financiële tegemoetkoming die verzoekers om internationale bescherming ontvangen en die wordt beschouwd als onderdeel van de materiële hulp die hen in die hoedanigheid is toegekend (zgn. ‘cash assistance’), wordt automatisch niet meer uitbetaald maar direct stopgezet van zodra de bank op de hoogte wordt gesteld van de beslissing om de verzoeker een internationale beschermingsstatus te verlenen, zelfs wanneer deze beslissing nog niet aan deze verzoeker werd meegedeeld (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 25).

Het gegarandeerde minimuminkomen (een toelage van 216 euro per huishouden met een aanvulling voor elke extra volwassene of kind) is formeel toegankelijk voor statushouders. Er zijn echter meerdere cumulatieve voorwaarden waaraan voldaan moet worden. Daardoor worden in de praktijk veel statushouders uitgesloten, zoals individuen of gezinnen die door gebrek aan financiële middelen gedwongen worden om in te trekken bij personen of huishoudens die boven de armoedegrens leven, daklozen die geen dakloosheidsattest kunnen voorleggen of mensen die in kraakpanden of in informele vluchtelingenkampen wonen of die informeel naar kennissen verhuizen om te voorkomen dat ze op straat leven. Op dezelfde manier geven de bevoegde Griekse autoriteiten (die geen tolkdiensten hebben en daarom niet kunnen communiceren met mensen die geen Grieks of Engels spreken) alleen dakloosheidsbewijzen uit aan mensen die formeel aantonen dat ze voldoen aan andere voorwaarden voor toegang tot sociale rechten – waaronder het bezit van verblijfsdocumenten –, zodat in de praktijk veel daklozen geen toegang hebben tot het gegarandeerde minimuminkomen. Ook mensen die subsidies ontvangen in het kader van het HELIOS-woonbijstandsprogramma worden uitgesloten van dit minimuminkomen. Om een gegarandeerd minimuminkomen aan te vragen, moeten statushouders in het bezit zijn van een geldige ADET, AFM, TAXISnet credentials, een belastingverklaring, een actieve AMKA alsook een bankrekening hebben (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 27-28).

Wat de toegang tot de gezondheidszorg betreft, hebben statushouders gratis toegang tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen. Ondanks het gunstige wettelijk kader, wordt de toegang tot de gezondheidszorg in de praktijk belemmerd door een aanzienlijk tekort aan middelen en capaciteit voor zowel buitenlanders als de lokale bevolking. Dit is het gevolg van het bezuinigingsbeleid dat in Griekenland wordt gevoerd. Bovendien hebben belemmeringen bij de toegang tot een AMKA directe gevolgen voor de toegang van statushouders tot gezondheidszorg in Griekenland, omdat ze hen uitsluiten van elke essentiële behandeling die niet wordt beschouwd als spoedeisende gezondheidszorg. Statushouders met een AMKA die niet verzekerd zijn, hebben niet langer toegang tot medicatie of onderzoeken door particuliere dokters.

De taalbarrière blijft het belangrijkste obstakel voor de toegang tot de gezondheidszorg voor statushouders. Afspraken in de publieke gezondheidszorg worden gemaakt via telefoonverkeer dat uitsluitend in het Grieks of Engels en tegen betaling verloopt. Wie geen Grieks of Engels spreekt, heeft dus geen directe toegang tot de openbare gezondheidszorginstellingen. Bovendien blijven ziekenhuizen in de regio Attica kampen met aanzienlijke tekorten aan tolkdiensten om met buitenlandse patiënten te communiceren (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 35; *“Country Report: Greece. Update 2023”* van AIDA/ECRE van juni 2024, p. 275-277).

Uit de door beide partijen verstrekte informatie blijkt dat de verlenging van een ADET van statushouders die vanuit een andere lidstaat van de Europese Unie naar Griekenland terugkeren uiterst moeilijk kan zijn en dat deze situatie enkele maanden of zelfs meer dan een jaar kan aanhouden.

In beginsel moeten verzoeken om verlenging van een ADET uiterlijk 30 dagen voor het verstrijken van de vergunning bij de Griekse asiendienst worden ingediend. Wanneer de verblijfsvergunning te laat wordt verlengd zonder goede reden, wordt een boete van 100 euro opgelegd. In een omzendbrief wordt toegelicht wat goede redenen kunnen zijn (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 7). Statushouders die niet langer over een geldige ADET beschikken kunnen te maken krijgen met zeer lange wachttijden voor de verlenging van de verblijfsvergunning en andere noodzakelijke documenten voor de effectieve uitoefening van hun rechten als statushouder. Bovendien lopen statushouders na terugkeer uit een andere lidstaat een groot risico om voor langere tijd dakloos te worden. Als de ADET vervalt, worden de AFM en de AMKA automatisch gedeactiveerd waardoor een risico ontstaat dat een statushouder bepaalde rechten verliest, zoals uitkeringen verbonden aan tewerkstelling dan wel werkloosheid of toegang tot gezondheidszorg.

Het al dan niet hebben van een geldige ADET is dus een belangrijke factor voor de beoordeling van het risico voor statushouders in Griekenland om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Dit geldt ook voor statushouders die terugkeren uit een andere EU-lidstaat. Het ontbreken van een geldige ADET kan voor statushouders die naar Griekenland terugkeren een aanzienlijk obstakel vormen voor de uitoefening van hun rechten als statushouder in dit land en moet daarom in aanmerking worden genomen bij een toekomstgerichte beoordeling van de te verwachten levensomstandigheden van verzoeker als persoon die internationale bescherming geniet bij terugkeer naar Griekenland.

Uit de informatie waarover de Raad beschikt, blijkt ook dat de aanvragen om verlenging per e-mail bij de asielautoriteiten moeten worden ingediend, samen met een digitale pasfoto, en dat de beslissing ook per e-mail aan de aanvrager wordt ter kennis gebracht (*"Country Report: Greece. Update 2023"* van AIDA/ECRE van juni 2024, p. 244-246; *"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 7-9).

Omdat er in dit stadium geen rechtsbijstand wordt geboden, kunnen statushouders die analfabeet zijn en/of niet over de nodige technische vaardigheden beschikken moeilijkheden ondervinden bij het aanvragen van de vernieuwing van hun verblijfsvergunning (*"Country Report: Greece. Update 2023"* van AIDA/ECRE van juni 2024, p. 244).

Gelet op het volume kan het registreren en uploaden van de verlengingsaanvragen in de databank voor verblijfsvergunningen twee weken tot zelfs maanden in beslag nemen. Zodra de verlengingsaanvraag is ingediend, moeten de Griekse autoriteiten de nodige controles uitvoeren, zoals het nagaan van het verleden van de aanvrager (antecedentenonderzoek), alvorens een beslissing te nemen. Gezien het aantal verlengingsaanvragen, het gebrek aan personeel bij de asielinstanties en de lange duur van het onderzoek door de politieke en gerechtelijke autoriteiten naar het verleden van de aanvrager, kan deze fase van de procedure enkele maanden duren. Tijdens deze wachtperiode ondervinden statushouders dus grote moeilijkheden bij de toegang tot diensten zoals sociale bijstand, gezondheidszorg of de arbeidsmarkt, waardoor zij *de facto* in een precare situatie kunnen terechtkomen.

Als statushouders een e-mail ontvangen waarin hen de toekenning van de gevraagde verlenging van hun verblijfsvergunning wordt meegedeeld, moeten zij binnen de zes maanden online een afspraak maken met de bevoegde diensten van de Griekse politie om de nodige documenten voor de daadwerkelijke afgifte van een ADET neer te leggen, zoals pasfoto's, een plechtige verklaring in het Grieks waaruit hun verblijfplaats blijkt en vingerafdrukken. Hier geldt een gemiddelde wachttijd van tien dagen. Statushouders moeten vervolgens in persoon op hun afspraak verschijnen. Het duurt vervolgens gemiddeld één tot twee maanden vooraleer de ADET effectief kan worden afgehaald. Statushouders worden niet persoonlijk op de hoogte gebracht van het moment van de materiële afgifte van hun verlengde verblijfsvergunning. De asielautoriteiten publiceren op hun website namelijk een lijst met nummers van de dossiers waarin vernieuwde ADET's klaar zijn om op de aangegeven dag opgehaald te worden, zodat deze databank wekelijks moet worden geraadpleegd. Als de statushouder zich niet op de aangegeven datum aandient, plannen de asielinstanties niet automatisch een nieuwe afspraak. De statushouder moet dit aanvragen. Voor deze stap is fysieke aanwezigheid in Griekenland vereist, aangezien een dergelijke aanvraag niet per telefoon of e-mail kan (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 10-13). In het licht van de talrijke hierboven genoemde administratieve, technologische en taalgerelateerde barrières lijkt het voor een statushouder die in een andere lidstaat een nieuw verzoek om internationale bescherming indient bijzonder moeilijk om vanuit het buitenland reeds stappen te ondernemen voor de vernieuwing/verlenging van de ADET indien de verblijfstitel verlopen is om zo de beschreven moeilijkheden inzake de leefomstandigheden in Griekenland in afwachting van de afgifte van de vernieuwde/verlengde ADET te vermijden en aldus niet in een precare situatie terecht te komen.

Het aantal ADET-verlengingsaanvragen dat eind 2024 bij de Griekse asiendienst in behandeling was, bedroeg 5.311, d.w.z. een stijging van 32% ten opzichte van 4.029 op 16 februari 2024. Bijna 40% van de ADET-verlengingsaanvragen was eind 2024 al meer dan zes maanden in behandeling. Volgens cijfers die de Griekse asiendienst in februari 2025 heeft verstrekt, is het aantal ADET-verlengingsaanvragen dat in behandeling is, gedaald van 4.029 op 16 februari 2024 tot 2.621 op 11 februari 2025. Daarvan dienden er nog 13 te worden geüpload, 239 moesten worden toegewezen aan een dossierbehandelaar en 2369 waren in behandeling (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 8-9).

Bij het verstrijken van een ADET is er geen uniform bewijs van rechtmatig verblijf waarmee statushouders hun verblijfsrecht kunnen aantonen terwijl hun verlengingsaanvraag in behandeling is. Ze ontvangen wel een ontvangstbevestiging van de verlengingsaanvraag. Evenwel zijn er vertragingen in de registratie van de aanvragen tot verlenging van de ADET in het Alkyoni-systeem en daardoor ook in het verkrijgen van de ontvangstbevestiging door statushouders. Op aanvraag kan de statushouders wel een "certificaat van begunstigde van de vluchtelingenstatus" of een "certificaat van begunstigde van subsidiaire bescherming" verkrijgen. De huidige ontvangstbevestigingen en certificaten worden door de Griekse autoriteiten niet geaccepteerd als bewijs van verblijfsrecht indien de ADET is verlopen. Hierdoor kunnen statushouders geen aanspraak maken op hun socio-economische rechten noch kunnen ze juridische vertegenwoordiging aanvragen. In oudere certificaten werd wel vermeld dat de betreffende statushouder zijn rechten en toegang behield tijdens de verlengingsprocedure. Deze vermelding ontbreekt echter bij de nieuwere ontvangstbevestigingen. Dit is in tegenspraak met wat de Griekse autoriteiten aan de Europese Commissie verklaard hebben (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 15-16; *"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 18-19). Ook wordt hun toegang tot een advocaat hierdoor bemoeilijkt. De Duitse autoriteiten hebben samen met de Griekse autoriteiten en de IOM een project opgezet om statushouders die vanuit Duitsland terugkeren te ondersteunen in hun integratie in de Griekse samenleving. Het project, dat door de EU wordt gefinancierd, biedt statushouders bij hun terugkeer onderdak, voedsel en sociale begeleiding aan evenals ondersteuning bij het voorbereiden van de nodige documenten om een naadloze integratie in Helios+ te garanderen (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 36; *"Communication on the status of migration management in mainland Greece"*, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 13).

Uit de beschikbare informatie blijkt dat statushouders in Griekenland *in principe* via de internationale luchthaven van Athene naar Griekenland terugkeren vanuit andere Europese landen, hoewel er recente gevallen zijn van personen die terugkeren via de luchthaven van Thessaloniki. Bij aankomst op de luchthaven ontvangen zij geen enkele informatie of voorlichting over mogelijkheden qua huisvesting of stappen die zij moeten ondernemen om hun rechten in Griekenland te laten gelden (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 36).

Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier volgt verder dat personen die onder de oude procedure, geldend onder het presidentieel decreet 114/2010, dus voor 7 juni 2013, internationale bescherming kregen, een hernieuwing van hun verblijfsvergunning moeten vragen bij het directoraat van de Griekse vreemdelingenpolitie. Bij de hernieuwingsaanvraag moet worden aangetoond dat er nog steeds vervolging is in het land van herkomst. Een beslissing volgt gewoonlijk een jaar na de hernieuwingsaanvraag. Wegens de grote achterstand heeft een groot aantal statushouders gedurende meer dan een jaar geen toegang tot de arbeidsmarkt, sociale bijstand en soms gezondheidszorg waardoor ze worden blootgesteld aan ontbering en dakloosheid. In afwachting van de vernieuwing van de verblijfstitel wordt een attest afgegeven maar dit attest bevat geen foto, watermerk of enige andere wettelijke bepaling die toelaat dat het wordt aanvaard door andere Griekse overheidsdiensten (*"Country Report: Greece. Update 2023"* van AIDA/ECRE van juni 2024, p. 247).

Uit de informatie in het rechtsplegingsdossier blijkt aldus dat, naast een zekere mate van zelfredzaamheid en de afwezigheid van bijzondere kwetsbaarheden, het voor een statushouder wiens ADET is vervallen ook noodzakelijk is dat deze beschikt over middelen, een netwerk of andere ondersteuning om, in afwachting van de verlenging van zijn Griekse verblijfsdocumenten – wat enige tijd kan duren – het hoofd te kunnen bieden aan de moeilijkheden waarmee hij na zijn terugkeer naar Griekenland tijdens deze wachtperiode te maken kan krijgen wat betreft de toegang tot de gezondheidszorg, de arbeidsmarkt, de sociale bijstand en de huisvesting.

3.3.9.2. Gelet op wat voorafgaat, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de situatie van statushouders in Griekenland op dit ogenblik bijzonder problematisch is.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de duur van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en

socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de door de Europese Commissie in januari 2023 gestarte inbreukprocedure) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) precaire omstandigheden kunnen leven.

3.3.9.3. De Raad herinnert er echter aan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel *“wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”* (*ibid.*, pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is. De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Het bovenstaande neemt niet weg dat er een zeer precaire situatie is waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met *“alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

Daarbij komt het aan verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

3.3.10. Wat zijn individuele situatie betreft, maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland.

Tijdens het persoonlijk onderhoud verwijst verzoeker naar zijn medische problematiek en legt hij diverse medische stukken voor (administratief dossier, map 'Documenten'). Verzoeker verwijst in voorliggend verzoekschrift voorts uitgebreid naar zijn mentale en fysieke gezondheidssituatie. Hij benadrukt in dit verband het leed dat hem werd veroorzaakt tijdens zijn verblijf in Griekenland en door zijn ervaringen in zijn regio van herkomst, alsook het trauma van de oorlog die nog steeds in Gaza woedt, waar zijn familie nog verblijft. Hij legt hiervoor volgende documenten neer: medische documenten uit Gaza, een brief in verband met een radiologisch onderzoek in België, een psychologisch attest van 3 juli 2024 (administratief dossier, map 'Documenten'), een protocol in het kader van een radiologisch onderzoek in België van 19 mei 2025, een medisch overzicht van 8 tot 30 april 2024 in het kader van het radiologisch onderzoek van verzoeker, een overzicht van verstrekte medicatie en een ongedateerde en handgeschreven verklaring van twee verpleegsters (rechtspiegingsdossier, aanvullende nota van 10 september 2025, stukken 1-4). Zoals hoger reeds is komen vast te staan, blijkt uit de psycho-medische stukken dat verzoeker in 2015 een operatie onderging voor een breuk aan zijn dijbeen, dat hij een gezwel heeft in zijn linkerbeen en hiervoor in België verdere onderzoeken onderging. Verder wordt melding gemaakt van het feit dat verzoeker verklaart last te hebben van hoofdpijn omdat hij weinig slaapt en wordt hiervoor pijnstilling voorgeschreven. Daarnaast blijkt dat verzoeker in de periode januari – augustus 2025 verschillende medicatie afnam bij een apotheek. In het psychologisch attest van 3 juli 2024 wordt melding gemaakt van depressieve symptomen en symptomen van posttraumatische stressstoornis. De ongedateerde, handgeschreven verklaring van twee verpleegsters van het Rode Kruis maakt melding van het feit dat verzoeker lijdt aan posttraumatisch stressyndroom, nachtmerries en niet kan slapen. Hierin wordt de vraag geformuleerd of er een psychiatrische opvolging kan worden voorzien of een herevaluatie van de antidepressiva die verzoeker kreeg voorgeschreven. Er wordt

verwezen naar het feit dat verzoeker geen nieuws meer heeft ontvangen van zijn familie in Gaza. Uit verzoekers verklaringen en documenten kan evenwel niet blijken dat deze fysieke en mentale klachten belangrijke gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren.

De commissaris-generaal is terecht van oordeel dat verzoeker met voormeld betoog niet aannemelijk maakt dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland. In dit verband staat in de bestreden beslissing te lezen als volgt:

“U haalt meermaals aan dat u niet naar Griekenland kunt terugkeren omwille van de medische problemen aan uw been, zijnde het gezwel plus het feit dat uw linkerbeen korter is dan uw rechterbeen.

Waar u verklaarde dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er niet in slaagde een sociale zekerheidsnummer of AMKA te bekomen, waardoor u geen medische zorg kon krijgen (CGVS p. 13-14, 19-21), dient op het volgende gewezen te worden. U stelde dat het u niet lukte om deze administratieve procedures te doorlopen, waardoor u niet terecht kon in het ziekenhuis, noch voor de medische problemen aan uw been noch voor uw psychologische problemen (CGVS p. 13-14, 17-18, 20-21). Uit de stukken die u per mail aan het CGVS bezorgde op 8 april 2025 blijkt echter dat u wel degelijk in het bezit bent van een AMKA (groene map stuk 11). Dat u omwille van administratieve redenen geen toegang had tot de Griekse gezondheidszorg, kan daarom niet gevolgd worden.

Het CGVS is echter van mening dat uit de door u voorgelegde documenten niet blijkt dat deze pathologie een niveau van ernst zou bereiken dat zware zorg en complexe monitoring zou vereisen die in Griekenland niet beschikbaar zouden zijn. Tussen de door u neergelegde medische documenten uit Gaza zit een vaccinatieboekje, dat niet ter zake doet. Veel van de andere documenten zijn niet of amper leesbaar. Voor het overige kan er slechts uit worden afgeleid dat u een operatie onderging op 6 juni 2015 voor een breuk in het dijbeen. Hieruit blijkt echter geenszins dat u op heden nog met de door u beweerde medische problemen aan uw been zou kampen, noch wat de gevolgen daarvan zouden zijn. Uit het enige relevante document uit België dat u neerlegt, blijkt slechts dat u een onderzoek onderging bij de dienst radiologie. Hierin staan echter geen diagnose of medische bevindingen vermeld.

Wat betreft uw psychologische problemen dient opgemerkt te worden dat het door u ingediende psychologisch attest – dat al bijna een jaar oud is – werd opgesteld na slechts enkele verkennende sessies. Het CGVS mocht tot op heden geen recenter attest ontvangen. Uit dit attest kan evenmin afgeleid worden dat uw psychische problemen een niveau van ernst zouden bereiken die zware zorg en complexe monitoring zou vereisen die in Griekenland niet beschikbaar zouden zijn. Bij de DVZ stelde u bovendien geen psychologische problemen te hebben (Bijkomende vragen M-status Griekenland). Daar komt nog bij dat u stelt dat u zich sinds vier maanden voor het persoonlijk onderhoud beter bent gaan voelen (CGVS p. 17).

Hieruit volgt dat uw gezondheidstoestand en de stoornissen waaraan u stelt te lijden niet voldoende zijn om aan uw situatie in Griekenland een aanzienlijk verhoogde mate van kwetsbaarheid toe te kennen, en derhalve een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land rechtvaardigen.

De commissaris-generaal wijst er voorts op dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf).

Uit objectieve informatie blijkt dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een verblijfsvergunning (ADET) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te krijgen. Het moet echter gezegd worden dat dit niet het geval is voor u. Hoewel uit objectieve informatie blijkt dat sommige ziekenhuizen moeilijkheden ondervinden om toegang te krijgen tot tolken, wijst deze informatie niet op systematische of onoverkomelijke moeilijkheden. Integendeel, uit een onderzoek dat tussen juni 2022 en juni 2023 door de UNHCR werd uitgevoerd, bleek dat slechts 29% van de gecontacteerde begunstigten verklaarde moeilijkheden te hebben ondervonden bij de toegang tot gezondheidszorg, met name als gevolg van de taalbarrière (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op: https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet heeft aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.”

Hoewel er begrip is voor verzoekers onzekere situatie en moeilijk parcours, kan uit het bijgebrachte psychologisch attest, de handgeschreven verklaring van twee verpleegsters, de medische stukken uit Gaza en de medische opvolging in België wat betreft verzoekers been en lijst van verstrekte medicatie niet worden afgeleid dat zijn mentale en/of fysieke gezondheidstoestand belangrijke negatieve gevolgen voor zijn zelfstandig functioneren, autonomie en zelfredzaamheid met zich meebrengt waardoor hij zijn rechten als statushouder in Griekenland niet zou kunnen laten gelden. Zo zijn heden ook geen elementen voorhanden waaruit blijkt dat verzoeker niet of gedeeltelijk arbeidsongeschikt zou zijn. Integendeel blijkt dat verzoeker in België in staat is om te werken (administratief dossier, CGVS, p. 4). Het psychologisch attest (dat meer dan een jaar oud is) en de ongedateerde verklaring van twee verpleegsters van het centrum geven verder geen

concrete toelichting over de impact van zijn mentale gezondheidstoestand en eventuele behandeling met betrekking tot zijn zelfredzaamheid en zijn globaal dagelijks functioneren, noch liggen er andere medische stukken voor die hierover attesteren. Verzoeker zet ook nergens concreet uiteen in welke mate zijn psycho-medische problemen hem zouden beletten om zijn rechten te doen gelden in Griekenland, noch wat de impact van deze problemen zou zijn op zijn mogelijkheden om zijn rechten aldaar te doen gelden.

Voorts wordt niet ontkend dat de huidige situatie in Gaza, de verwoesting van zijn wijk, regio van herkomst en het overlijden van familieleden als gevolg van de oorlog, gevolgen heeft voor zijn psychologische toestand, echter toont verzoeker niet aan dat hij hierdoor dermate beïnvloed wordt dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zal verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland of die belangrijke gevolgen zou hebben voor zijn zelfstandig functioneren. Door in het verzoekschrift en in zijn aanvullende nota's van 10 september 2025 te verwijzen naar algemene informatie over Palestijnse aanvragers van internationale bescherming, brengt verzoeker geen concrete en valabele argumenten aan om deze vaststellingen te weerleggen.

Waar zou blijken dat een noodzakelijke behandeling in Griekenland niet beschikbaar of toegankelijk is, merkt de Raad op dat dergelijke problematiek volgt uit de eventuele beperkingen van het gezondheidsstelsel in deze lidstaat op zich. In de mate dat kan worden aangenomen dat er in Griekenland een kwaliteitsverschil mogelijk is in vergelijking met België op vlak van gezondheidszorg, volstaat dit verder op zich niet om te besluiten dat verzoeker bij een terugkeer naar Griekenland zou belanden in een situatie die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU. Evenmin houdt zulk kwaliteitsverschil verband met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Zoals hierboven reeds gesteld, hebben statushouders gratis toegang tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als voor Griekse onderdanen. Het komt verzoeker toe, in navolging van de relevante rechtspraak van het Hof van Justitie, om *in concreto* aan te tonen dat hij zijn rechten en voordelen niet zou kunnen laten gelden in Griekenland en hij als statushouder geen toegang heeft tot medische zorg. Verzoeker blijft hiertoe echter in gebreke.

Het voorgaande in acht genomen, maakt verzoeker wat betreft zijn persoonlijke situatie geen specifieke elementen aannemelijk die blijk geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zouden verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

3.3.11. *In casu* benadrukt de Raad verder opnieuw dat verzoeker nog steeds beschikt over een geldige verblijfsvergunning (ADET), hetgeen hem toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen.

Er ligt geen concreet gegeven voor waaruit blijkt dat verzoekers Griekse verblijfsvergunning thans zou zijn verstreken zodat zijn betoog betreffende de moeilijkheden om deze te hernieuwen bij terugkeer, niet dienstig kan worden aangevoerd.

Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift naar informatie van de website van Refugee.info die verder vermeldt dat het beleid vereist dat belastingambtenaren de echtheid van de documenten van de verzoekers controleren alsook het adresbewijs voordat ze een AFM-nummer afgeven. Echter, zoals hoger is gebleken, is dit niet het geval bij personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, zoals verzoeker. Deze verificatie speelt enkel bij hen die eerder een beschermingsverzoek hebben ingediend en niet automatisch een AFM hebben gekregen waardoor zij deze dienen aan te vragen bij de bevoegde autoriteit. Slechts bij de registratie bij een plaatselijk belastingkantoor wordt om een adresbewijs gevraagd alvorens een AFM wordt uitgereikt. Statushouders die in of na december 2020 een aanvraag hebben ingediend, zouden in principe dus een AFM moeten hebben, zoals verzoeker *in casu*. Blijkens de verklaringen van verzoeker heeft hij immers een fiscaal registratienummer (AFM) verkregen (bijkomende vragen M-status Griekenland). De Raad benadrukt hierbij dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning ("*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*", september 2024, p. 19).

De Raad merkt nog op dat verzoekers betoog in zijn verzoekschrift omtrent de situatie waarmee statushouders geconfronteerd worden bij de vernieuwing van hun verblijfsdocumenten, niet dienstig is aangezien deze situatie niet op hem van toepassing is daar hij op heden nog steeds over een geldige Griekse verblijfsvergunning beschikt.

3.3.12. De Raad wijst er daarnaast op dat het gegeven dat verzoeker bepaalde moeilijkheden ondervond zoals op vlak van werkgelegenheid, huisvesting, onderwijs en sociale bijstand niet volstaan om te besluiten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse overheden en voor zover hij volledig afhankelijk zou zijn van

overheidssteun, buiten zijn wil en persoonlijk keuzes om, is terechtgekomen in een situatie van verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Het komt aan de begunstigde(n) van internationale bescherming toe om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft verkregen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker worden verwacht dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. De houding en het handelen van verzoeker duiden er echter op dat hij geenszins van plan was om in Griekenland een duurzaam leven en een toekomst uit te bouwen. Uit het administratief dossier en zijn verklaringen blijkt dat verzoeker slechts twee maanden in Griekenland verbleef nadat hij er als vluchteling werd erkend en dat hij slechts enkele dagen na het ontvangen van zijn vluchtelingenpaspoort van Griekenland naar België doorreisde (administratief dossier, map 'Documenten', stuk 1; CGVS, p. 7 en 9-10).

Het is voor verzoeker op basis van dit kortstondig verblijf na het verkrijgen van internationale bescherming niet mogelijk om conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg of onderwijs in Griekenland. Uit zijn verklaringen blijkt bovendien dat, behoudens tijdelijke situaties, verzoeker in staat was om – in de korte periode dat hij in Griekenland verbleef als begunstigde van internationale bescherming – een slaapplek te verkrijgen op Kos, op Kreta en in Athene (administratief dossier, CGVS, p. 9, 7, 13 en 15; 'verklaring DVZ', vraag 33). Er kan dan ook verwacht worden dat verzoeker – die in het bezit is van een geldige ADET – in de mogelijkheid verkeert om werk en huisvesting te bekomen in Griekenland. Uit zijn verklaringen blijkt bovendien dat verzoeker, zij het voor korte periodes, tot driemaal toe in staat was om effectief werk te vinden (administratief dossier, CGVS, p. 7-8, 14, 16). De argumentatie in het verzoekschrift dat hij zoveel als mogelijk heeft gewerkt, kan niet overtuigen gelet op zijn kortstondig verblijf. Te meer daar niet kan blijken dat verzoeker ernstige stappen heeft gezet om ondersteuning te vragen aan de Griekse overheid in zijn zoektocht naar werk, huisvesting en ondersteuning. Daarnaast blijkt uit zijn verklaringen en de door verzoeker overgemaakte documenten dat hij in het bezit was van een AFM-nummer (administratief dossier, 'CGVS, p. 21; map 'Documenten', stuk 11), maar blijkt uit niets dat hij zich als werkzoekende opgaf bij een arbeidsbureau of andere organisaties. Wat betreft verzoekers moeilijkheden op het vlak van scholing dient opgemerkt te worden dat verzoeker weliswaar een beetje probeerde de getallen en enkele zinnen vanbuiten te leren, maar dat hij nooit op zoek ging naar taallessen (administratief dossier, CGVS, p. 16). Dat de Griekse taal moeilijk is en dat hij vreest in Griekenland geen kans te krijgen om de taal te leren (administratief dossier, CGVS, p. 22-23), kan dan ook niet worden gevolgd.

Daarnaast merkt de commissaris-generaal pertinent op dat verzoeker, ondanks de beweerde moeilijkheden op vlak van huisvesting en werk, wel in staat was om intern te reizen in Griekenland (administratief dossier, CGVS, p. 7-9). Voorts bleek verzoeker in staat om van Griekenland naar België te reizen door middel van hulp van zijn paternale tante, die hem ook steunde tijdens zijn verblijf in Griekenland (administratief dossier, CGVS, p. 9-10, 14 en 22).

Bovendien stelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht vast dat verzoeker een ondernemende, zelfredzame man is die kan steunen op een netwerk. Zo werkt verzoeker in België en kon hij hierdoor al sparen (administratief dossier, CGVS, p. 4). Verder heeft verzoeker in België taallessen gevolgd en heeft een opleiding gevolgd (*ibid.*). Verzoeker kan hier ook steunen op zijn paternale tante. Uit niets blijkt dat zijn tante niet bereid zou zijn om hem te ondersteunen in Griekenland, hetgeen zij reeds deed in het verleden (*ibid.*, p. 10, 14 en 22).

Wat betreft verzoekers pogingen om (psycho-)medische hulp kan dienstig worden verwezen naar het gestelde in punt 3.3.10.

Verzoeker, die geen blijk geeft van een bijzondere kwetsbaarheid, toont verder niet aan dat hij niet de nodige zelfredzaamheid heeft om in zijn levensbehoeften te voorzien.

Op basis van bovenstaande toont verzoeker niet aan dat hij ernstige pogingen heeft ondernomen om zich in Griekenland te integreren. Hij maakt dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat hij buiten zijn eigen wil om in de onmogelijkheid was om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband verzoeker toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoonde. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput.

Vermits hij nooit ernstige stappen heeft ondernomen in zijn zoektocht naar werk, huisvesting en taallessen, kan hij niet zonder meer op algemene wijze in het verzoekschrift stellen dat er in Griekenland geen (financiële) ondersteuning is en er hiertoe geen toegang is. Verzoekers betoog in het verzoekschrift dat hij

alles heeft gedaan om snel werk te vinden en zich permanent in Griekenland te vestigen, staat haaks op de voormelde vaststellingen en kan aldus niet overtuigen.

Waar verzoeker onder verwijzing van algemene landeninformatie nog stelt dat hij bij terugkeer naar Griekenland zal terechtkomen in een erbarmelijk situatie, toont hij niet *in concreto* aan dat hij zal terechtkomen in een toestand van verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch dat hij zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Gelet op de hoger aangehaalde rechtspraak van het Hof van Justitie, kan de Raad de redenering van verzoeker niet volgen dat de socio-economische moeilijkheden die hij in Griekenland zou ondervinden gelijkstaan met een *“situatie van onmenselijke behandeling”*.

De loutere verwijzing naar algemene landenrapporten volstaat niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen, gelet op de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing over zijn persoonlijke omstandigheden. Verzoeker dient *in concreto* aan te tonen dat de tekortkomingen in de EU-lidstaat waar hij internationale bescherming geniet, *in casu* Griekenland, een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, waardoor hij in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij blijft daartoe evenwel in gebreke.

Bovendien dienen bij de beoordeling van de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland betreffende de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale bijstand, gezondheidszorg, huisvesting of integratie in beginsel de omstandigheden van de Griekse onderdanen als maatstaf of standaard in ogenschouw te worden genomen, en niet de standaarden die desgevallend van toepassing zijn in andere lidstaten van de EU. Net zoals niet iedere EU-onderdaan op gelijke wijze aanspraak kan maken op dergelijke voorzieningen, geldt dit immers eveneens voor vreemdelingen die internationale bescherming werd verleend binnen de EU. De vaststelling dat er tussen EU-lidstaten verschillen bestaan in de mate waarin aan personen met internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen doen gelden, impliceert bijgevolg geenszins zonder meer een onmenselijke en vernederende behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Dit dient daarentegen op concrete wijze te worden aangetoond, rekening houdend met het gegeven dat ook de socio-economische moeilijkheden of perspectieven van de Griekse onderdanen problematisch en complex kunnen zijn op het vlak van bijvoorbeeld gezondheidszorg of tewerkstelling. *In casu* heeft verzoeker internationale bescherming verkregen in Griekenland, dat als EU-lidstaat gebonden is aan het EU-*acquis*, dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan zijn status en waarvan verzoeker gebruik kan maken. Dat een overheid niet steeds onmiddellijk woningen en financiële middelen kan toekennen aan vreemdelingen, houdt niet in dat deze vreemdelingen vervolgens niet worden geholpen en dat zij zelf niet tijdelijk in hun levensbehoeften kunnen voorzien.

3.3.13. Verzoeker verklaart tijdens de administratieve procedure (administratief dossier, ‘vragenlijst’ DVZ, vraag 3.5.) nog dat er in Griekenland veel Arabieren zijn die in drugs handelen waardoor het leven er niet stabiel is. In dit verband considereert de commissaris-generaal evenwel op goede gronden als volgt:

“U stelt nog dat er in Griekenland veel Arabieren zijn die in drugs handelen, waardoor het leven daar niet stabiel is (CGVS Vragenlijst vraag 5). Er kan vooreerst opgemerkt worden dat u dit niet opnieuw aanhaalt tijdens uw vrij relaas voor het CGVS (CGVS p. 13-14). Hiernaar gevraagd beweert u dat u in Athene problemen kende met drugshandelaars. U probeerde namelijk kosteloos drugs van hen te krijgen, doch dat hadden zij niet graag, waardoor u meermaals geslagen werd (CGVS p. 22). Deze situatie kan echter niet worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling. U heeft bovendien geen ernstige pogingen ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de Griekse autoriteiten (CGVS p. 22). Dat u dit niet durfde omdat u verwachtte dat de politie u zou vragen waarom u met de drugshandelaars in de problemen was gekomen (CGVS p. 22), rechtvaardigt uw nalaten niet. Hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, impliceert tevens dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet.”

Verzoeker voert geen enkel concreet en valabel verweer tegen voormelde pertinente overwegingen van de bestreden beslissing, zodat zij onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

3.3.14. De verwijzing naar nationale en internationale rechtspraak is evenmin van die aard dat zij afbreuk kan doen aan het voorgaande. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in Griekenland gebeurt in het kader van een individuele beoordeling van de zaak die voorligt in elk stadium van de asielprocedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet beschermingsverzoek zijn bepalend bij de

beoordeling van het dossier. Voormelde analyse van de situatie in Griekenland is gesteund op de informatie zoals aangebracht door beide partijen.

Een algemene verwijzing, zoals in het verzoekschrift en de aanvullende nota van 10 september 2025 waarbij dienaangaande naar verschillende rapporten met algemene landeninformatie wordt verwezen, naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigen van internationale bescherming in Griekenland, volstaat niet om zonder meer aan te tonen dat verzoeker als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Dit dient *in concreto* te worden aangetoond, waar verzoeker in gebreke blijft.

3.3.15. In de mate dat verzoeker aanvoert dat hij geen bescherming tegen refoulement geniet in Griekenland, verwijst de Raad naar het voorgaande waarbij werd vastgesteld dat geen elementen voorliggen waaruit kan blijken dat verzoeker actueel niet langer internationale bescherming geniet in Griekenland. Op geen enkele wijze toont hij aan dat er sprake is van een wijdverspreide en systematische praktijk van teruggedrijving van erkende vluchtelingen door de Griekse overheden. Evenmin toont hij *in concreto* aan dat er in zijn geval een reëel risico op refoulement bestaat.

3.3.16. De Raad stelt voorts vast dat verzoeker geen verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de overige door verzoeker voorgelegde documenten, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die uitvoerig worden toegelicht in de bestreden beslissing, van oordeel is dat deze stukken niet van die aard zijn om de voormelde vaststellingen om te buigen.

3.3.17. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid uiteen te zetten waarom artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet in zijn specifieke situatie niet van toepassing is en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

3.3.18. Alles samengenomen is de Raad van oordeel dat verzoeker geen elementen heeft aangebracht waaruit blijkt dat van hem niet redelijkerwijs zou kunnen worden verwacht dat hij zich beroept op de beschermingsstatus die hem in Griekenland reeds werd toegekend. Het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zullen worden geëerbiedigd, wordt niet weerlegd.

Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op verzoekers specifieke omstandigheden verhinderen. Zijn verzoek om internationale bescherming dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Aangezien verzoeker internationale bescherming geniet in Griekenland, is er in België geen behoefte aan internationale bescherming. In deze omstandigheden is verzoekers verwijzing in het verzoekschrift en zijn aanvullende nota's naar de (verslechtering van de) algemene veiligheidssituatie in Gaza – hoe betreurenswaardig ook – en rechtspraak in dit verband, evenals een UNRWA-registratie niet dienstig. Om diezelfde reden is een verwijzing in zijn aanvullende nota naar het arrest van het Hof van Justitie van 18 juni 2024, C-753/22, QY tegen Bundesrepublik Deutschland (GK), waarbij duiding wordt gegeven bij de verplichting van de autoriteit van de lidstaat om, wanneer zij het verzoek ten gronde onderzoekt in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, rekening te houden met de beslissing van een andere lidstaat waarbij de verzoeker reeds internationale bescherming werd verleend, evenmin dienstig.

Een schending van artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond. Evenmin wordt een schending aangetoond van artikel 4 van het Handvest. De Raad wijst er hierbij bovendien nog op dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt.

3.3.19. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal houdende een niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat) te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende

onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig oktober tweeduizend vijftientwintig door:

A. DE SMET, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET